

Zofia Sulgostowska

Woźna Wieś, gm. Rajgród, woj.
łomżyńskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 17, 59

1983

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

WOJNA WIEŚ, gm. Rajgród
woj. łomżyńskie
Stanowisko 2

Państwowe Muzeum Archeologiczne
w Warszawie

Badania prowadziła dr Zofia Sulgostowska. Finansowało PMA. Trzeci sezon badań. Osadnictwo z epoki kamienia: od schyłkowego paleolitu po neolit, ślady osadnictwa z XIII-IV w.

Badania zamykające prace na stanowisku miały na celu rozpoznanie centrum i zasięgu osadnictwa z epoki kamienia.

Przekopano 42 m² w dwóch wykopach i dwóch rowach sondażowych. Wykop 2 był kontynuacją prac nad brzegiem wyschniętego, astorfionego zbiornika wodnego. Zabytki pochodziły głównie z warstwy nanytego wódnie piasku. Warstwa podległa dostarczyła niewielkiej ilości zabytków krzemienianych "in situ". W wykopie tym osiągnięto południowy kraniec osadnictwa. Wykop 3-na kulminacji wzgórza założono w centrum osadnictwa, gęstość zabytków krzemienianych na m² osiągała 80 okazów.

Przeprowadzono również 2 rowy sondażowe w kierunku zachodnim i południowym. Ogółem uzyskano 1710 wyrobów krzemienianych i 656 fr. ceramiki. Wyroby krzemienne wykonane wyłącznie z surowca kredowego, a wśród nich wyróżniono: 156 rdzeni, narzędzi i ich ułamków. W grupie narzędzi dominują: wióry i odłupki łuskane, akrobacze, drapacze i zbrojniki. Inwentarz krzemieniany wykazuje cechy schyłkowopaleolityczne, mezolityczne i neolityczne. Ceramika w większości jest neolityczna z charakterystyczną domieszką organiczną i mineralną i znajduje bliższe analogie na stanowisku 1. Została ona zaliczona do typu Dubiecaj strefy leśnej. Oprócz tego znajdowano fragmenty ceramiki datowane na XIII-IV wiek.

Prowadzono również dokumentację znalezisk powierzchniowych na stanowisku oraz wiercenia w celu rozpoznania zasięgu torfów.

Prace zakończono. Materiały znajdują się w PMA.

WYBIŁKO, gm. Stegna
woj. śląskie
Stanowisko 1 i 2

Biuro Dokumentacji Zabytków
w Śląsku

Badania prowadził mgr Marek Jagodziński /autor sprawozdania/ przy współpracy mgr Joanny Pawłowskiej z Muzeum Zamkowego w Malborku. Finansował WKZ w Elblągu. Trzeci sezon badań. Bursztyniarzackie pracownie kultury rzucowskiej.

Pracownie bursztyniarzackie w Wybiłku znajdują się na terenie Wielkich Żuków Malborskich. Stanowią one część całego ciągu stanowisk tego samego charakteru zlokalizowanych na obszarze gm. Stegna w pasie o długości ok. 6,5 km i szerokości ok. 1 km, ciągnącym się od miejscowości Młodziejówka na zachodzie do rzeki Linawy na wschodzie. Jest to teren płaski, depresyjny, położony średnio ok. 1 m n.p.m. Stanowiska zostały odkryte w 1881 r.

Badano w latach 1981-1983 stanowiska w Wybiłku zlokalizowane ok. 2 km na zachód od rzeki Linawy, 700 m na północno-zachód od Karczki Wybiłko i ok. 10,5 km na południe od wybrzeża Zatok Odańskiej. Znajdują się tu lekkie wyniesienia - zajmujące z reguły obszar nie większy niż 10 arów o kulminacji dochodzącej do 0,5 m - gdzie podczas badań powierzchniowych natknięto się na wkopy rabunkowe, w których stwierdzono występowanie zabytków bursztynowych i krzemienianych.

Badaniami objęto dwa wyniesienia odległe od siebie o ok. 200 m /st. 1 i st. 2/. Rozpoznano częściowo sytuację geologiczną położenia warstwy kulturowej. Najnowsza ona wyłącznie obszary niewielkich wyniesień, które są prawdopodobnie pozostałościami po licznych wyspach, jakimi usiana była w tym okresie delta Wisły.